

зеи. Казахъ му, че по тия работи до сега въ България знае само военниятъ министръ генералъ Ст. Паприковъ, който е добръ разположенъ да помага съ каквото може.

— Можете да кажете на вашия Князь, като го увѣрите, че азъ съмъ готовъ да услужа на дѣлото съ нужнитѣ военно-исторически прѣдмети. На мѣсто да седятъ въ нашитѣ складове и да гниятъ трофеитѣ на освободителната война, по-добрѣ е да ги подаря на Комитета „Царь-Освободитель“ за да създаде отъ тѣхъ *кжщи-музеи* — каза генералъ Куропаткинъ и увѣрително ми стисна ржката.

„Професоръ Д. Агура, художникитѣ Ив. Мръквичка и Ант. Митовъ изработиха общъ планъ за нареждането на *кжшитѣ-музеи* и общъ списъкъ на нужнитѣ военно-исторически материали, а министритѣ генералъ Паприковъ и Д. К. Поповъ и инженеръ Сарафовъ изработиха конкурснитѣ програми за направата проектъ за мавзолея. По моя просба военниятъ министръ Паприковъ нареди да бжде пратеникъ на Комитета въ Петроградъ ротмистръ П. Ганчевъ, за да прибере и донесе подаръцитѣ за кжшитѣ-музеи. Когато всичко бѣ подготвено за въздигането на мавзолея и създаването на *кжшитѣ-музеи*, отидохъ на докладъ при Негово Царско Высочество, почетния прѣдседатель и върховенъ покровитель на Комитета „Царь-Освободитель Александръ II“. Докладътъ трая повече отъ три часа. Разказахъ отъ игла до конецъ на Августейшия Прѣдсѣдатель, кога, какъ и подъ какви впечатления сж се зародили у прѣдседателя на Комитета идеитѣ за *кжшитѣ-музеи* и за мавзолея; кога и какъ той е уредилъ въпроса за подаръцитѣ съ генералъ Куро-